

17 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018
+ ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἰσαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου (+ γ΄ αἰ.)·
Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτύρων (+362).

Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν γ΄.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος Δι-θ.

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν
η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ου

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας τη
α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους τε θνε
ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πα σαι

αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων εκραυγαζον ^ε Ζω ο

δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι ^Δ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα τα

σα Θε ο το κε μυ στη ρι α ^ε τη α γνει α εσ φρα γι

σμε ε νη και παρ θε νι α φυ λατ το με ε νη ^Δ Μη τη

ε γνω σθη σα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη θι νον ^ε

αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω

ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^ε Δι-θ

Οευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα θε

λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα ^ε σιν δο νι

κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν μνη μα τι και

νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με ρος α νε

στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε

ε λε ος ^Δ

Δόξα.

Ταις μυροφοοροις Γυναιξι παρατομνημαε
πιστας ο Αγγελος εβοοοοοοοοα^θταμυ
ρατοις θνητοις υπαρχειαρμοοδια^ΔΧριστος δε δι
αφθορας εδειχθη αλλοτριος^θαλλακραυγασατε
ανεστη ο Κυυριος παρχωντωκοσμωτομεγα
εεελεος^Δ

Και νυν. Θεοτοκίον.

Υπερ δε δοξασαμε ενηυπαρχεις Θεοτο
κε Παρθενε υμνου μεν σε^θδιαγαρ του Σταυρου του Υι
ου σου καταβληθη ο Αδης και ο θανατος τε θνη
κε^θνεκρωθεντες ανεστημεν και ζωης ηξιω
θημεν^θτον παραδεισον ελαβομεν την αρχαιαν α
πολαυσιν^θδιοευχαριστουντες δοξολογουου
μεν ως κραταιον Χριστον τον Θεον ημων και μονον πολυ
εεελεον^Δ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τον λιθον του μνηματος σφραγισθηναι μη κωλυ
υ υ υ υ σας την πετραν της πι ι στε ως α να
στας παρεσχες πασι Κυριε δο ο ο ξα σοι

Δόξα.

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυροφοροις γυ
ναι ξιν α γαλλεται συμφω ω ω ω ω ω νως κοι νην
γαρ ε ορ την συναυτοις ε ορ τα α ζο μεν εις δο ξαν
και τι μνη της σης α να στα σε ως και δι αυ των φι λαν θρω πε
Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου το με γα ε ε
ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο το
κε Παρ θε νε υ μν ε μεν σε δια γαρ του εκ σου σαρκω
θε εν τος ο Α δης η χ μα λω τι σται ο Α δα μ α να
κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α η
λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η μεις ε

ζω ο ποιηθημεν^ε δι ο ανυμνεντες βο ω ω μεν
ευ λο γη τος Χριστος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας
δο ο ο ξα σοι^Δ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ά ρ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹
Των α γγελων ο δη η η μος²² κα τε πλα γη ο
ρω ω ν σε²² ε εν νε ε κροι ο ις λο γι σθε ε ε ε ντα⁹
τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ²² την ι σχυν κα θε λο ο
ον τα²² και συν ε ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει
ρα ντα⁶ και εξ α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω
σαν τα⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹
Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι²² ω ω μα α
θη τρι αι κιο να α α α τε⁹ ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγγε λος ²² προ σε φθε εγ γε ε το ταις μν

ρο φο ο ο ο ροις ⁹ ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε ⁹ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τσ μνη η μα τος ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Λ ι ι α αν πρω ι̣ μν ρο φο ροι ε εδ ρα μον ²²

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι ⁹ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε ²²

θρη νσ ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε ⁹ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θσ σ σ σ σαι ²² προς το μνη η μα σθ Σω ω ω ω

τερ^u₉ ε νη χεν το αγ γε ε ε λ8 προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε ν8^v₂₂ τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε^u₉ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τ8 μνη η μα τος^u₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^u₉

Π ρο σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8 Υι

ο ο ο ον τε^v₂₂ και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

^u₉ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α^v₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα α ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος^u₉ Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε^u₉

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τ8ς αι ω ω ω

ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην^u₉

Ζ ω ο δο την τε κ8 8 8 σα τον Α δα μι α μα ρ

τι ι ι ι ι ας^v₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε ε ε ε νε

^υ₉ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε
 ε εσ χες ^υ₂₂ ρεν σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς
 ταν την δε ^υ₉ ο εκ σα σαρκω θει εις Θε ος και
 α αν θρω πος ^υ₉

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α ^υ₂₂ A λλη λϑ
 ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α ^υ₂₂ A λλη λϑ
 ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος ^υ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

E ν τω ου ρα νω τα ομ ματα εκ πε εμπω μου της
 καρδι ασ προς σε Σω τηρ σωσον με ση ε πι λαμψει ^ε

Ελεησον ημας τους πταιοντας σοι πολ λα καθ
ε καστην ωραν ω Χριστε μῆ και δος προ τε λους τρο
πους του με τα νο ει εινοισι

Χ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
αμην

Αγιω Πνευμα τι το βασιλευειν πελει το α
για ζειν το κινειν την κτισιν Θεοος γαρ εστιν
ο μοουσιος Πατρι και λογω

Αντίφωνον Β'

Ειμη οτι Κυριος ην εν ημιν τις ι
κα νοος σω ος φυλαχθηναι εκ του εχθρου αμα και αν
θρωπο κτο ο νῆ

Τοις οδουσιν αυτων μη παραδωωσ σωτηρ τον
σονδουλον λεεοντος τροπον κατ εμου κι νῆ ενται
και γαρ οι εχθροι οι μῆ

Χ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

αμην

Aγι ω Πνευ μα τι ζωαρχι ι α και γε ε ρα ας

παντα γαρ τα κτιστα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη ρει εν

Πατρι ι δι Υι ου ου δε

Αντίφωνον Γ

Oι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι κα σιν

ο ρει τω α γι ω οι ουδα μωσ σα λευ ονται προσ βολαι αις

του Βε λι ι αρ

Eν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει να τω

σαν οι θει ως ζω ντες ου γαρ ε α Χρι στος τη ρα

βδω τον κληρον αυ του

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

αμην

Aγι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα σο φι

α εν θεν χα ρις Α α πο στο λοις και τοις αθλοις κα τα στε ε

φονται Μαρ τυρες και προφηηται ορωσι

Τὸ Προκείμενον.

Εξε γερθητι Κυριε ο Θεος μου εν
προσταγματι ω ενειλω και συναγωγη λαων κυ
κλωσεισε

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Εξε γερθητι Κυριε ο Θεος μου εν
προσταγματι ω ενειλω και συναγωγη λαων κυ
κλωσεισε

Στίχος β'. Ανάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Εξε γερθητι Κυριε ο Θεος μου εν
προσταγματι ω ενειλω και συναγωγη λαων
κυ κλωσεισε εε

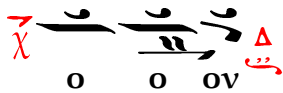
ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι-θ

Παα σαπνοηαινεσατωτον Κυριον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αινεσαατωπνοηηη πασατον Κυρι

Ἑωθινὸν Γ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ΄ 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθέαθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερομένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἄρουσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκείνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σου με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γνω σκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ Δ

I δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η θει
αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα και αι
τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ας
σς ς ς ε δη λω ω ω σα α α α α ας μοι οι
οι οι

Ὁ α' χορός.

E ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πα και κα θα ρι σθη η σομαι
πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γα λ λι α σιν και ευ φρο συ
νη να γα λ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να

A πο σρε ψον το προ σω πον σς α πο των α μα ρ
τι ων μς και πα σας τας α νο μι ας μς ε ξα λει ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος
και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις μς

M η α πο ρ ρι ψης με α πο τς προ σω πς σς και το

Πνευμα σο το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου

σο ^Δ και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ζον με ^θ

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δης σο ^Δ και α σε βεις

ε πι σε ε πιστρε ψσι ^θ

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της

σωτη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μη την δι

και ο συνη σο ^θ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το στο

μα μη α να γ γε λει την αι νεσιν σο ^θ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ ο

λο καν τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^θ

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^θ

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ ^Δ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νησ α
να φο ραν και ο λο και τω μα τα ⁶

Το τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ
μο οσ χς ^Δ και ε λε ησον με ο Θε ος ^Δ χ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^{Ζ'}
Ταισ των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε ξα λει
ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην ^{Ζ'} Ταισ της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ
ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μσ ^Δ

Ανα στας ο Ι η σουσ α πο του τα φσ κα θως προ
ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ (τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἣ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῆ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ἀγίων, ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἰσαυ(ρε Μ)άρτυς, εὐμενής, φάνηθί μοι.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γ(ρ)ηγορίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλέωσαι Μάρτυς τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐλεῆσαί με καὶ δεινῆς, ἐπηρείας μάκαρ ῥύσασθαί με, τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στενούμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ πλήθει κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ, Ἰσαυρε θεόφρον πρόσθηθί μου, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι.

Δόξα.

Ἀθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστακτος φύλαξ, ἐχαρίσθης πόλει τῇ σῆ· γενοῦ δὲ καὶ σκέπη καὶ προστάτης, τῶν προσφυγόντων σοι ἔνδοξε Ἰσαυρε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γυμνὸν ἀρετῶν με καταστολῆς, εὐρῶν ὁ Βελίαρ, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν· ἢ τὸν ἱατρὸν Θεὸν τεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα.

ᾠδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος β´. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἢ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδία ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. δ´. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σώζων ἡμᾶς, πάσης ἐπηρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἢ σὴ σορὸς ἀναβρῦουσα, παντοδαπά, παύει τῶν ἀνθρώπων, ἀρρώσθημα Ἰσαυρε.

Δόξα.

Τίμιος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνομα· διὸ βοῶ·
Λύτρωσαί με πάσης, ἀτιμίας πρεσβείας σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦνωται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσποινα, ὅλον ἐμέ,
θέλων ἀναπλάσαι, διὰ σοῦ ὡς ηὐδόκησεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τοῦ Μηναίου. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον φρόνημα, ἀνειλημμένοι, ᾧ ὑπέρμαχοι, τοῦ Δυρραχίου, καὶ
τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖται στερόρόψυχοι, Ἀπολλωνίου τὸ θράσος
καθείλετε, καὶ Τριποντίου τὸ σέβας ἠσχύνετε, νίκης ἔπαθλα,
φαιδρῶς ἐκ Θεοῦ δεξάμενοι, δωρεῖσθε τοῖς πιστοῖς παθῶν
ιάματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε, Παρθενομήτορ,
τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν
γενόμενον, ῥε रुपωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον,
πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ
θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα
συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτῆρ
μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ
ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ
κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας
Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα
κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ
πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ
κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Φήλικος, Ἑρμείου, καὶ Περεγρίνου.

Στίχ. Τμηθεὶς Ἰσαυρος σὺν συνάθλων πεντάδι,
Σαύρας νοητῆς καρδίαν τέμνει μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουήλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαήλ.

Στίχ. Σαβέλ, Μανουήλ, Ἰσμαήλ, Πέρσαι γένος,
Τὸ δ' ἀξίωμα, Μάρτυρες διὰ ξίφους.
Ἑβδομάτη δεκάτη κασιγνήτους τρεῖς τάμε χαλκός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου, τοῦ ἐν Ρουφιαναῖς.

Στίχ. Κεῖται θαλάσσης Ὑπάτιος πλησίον,
Ὅς ὑπακούει σὺν Θεοῦ φίλοις ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Βάρα, συνασκητοῦ τοῦ Ὁσίου Παταπίου, τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἐένως ὁ θυμιάσας ἄνακτα, Βάρας,
Παντάνακτα θυμιᾷ νῦν ἐν τῷ πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Φιλονείδους, Ἐπισκόπου Κουρίου, ἐν Κύπρῳ.

Στίχ. Ὁ Φιλονείδης θυσίαν τὸ πρὶν φέρων,
Φέρει ἑαυτὸν σωφροσύνης θυσίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου νέου Ἱερομάρτυρος Παρθενίου τοῦ πίκλην Παγκώστα, τοῦ Πατμίου, τοῦ καὶ Κτίτορος γενομένου τῆς ἐν τῇ νήσῳ Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Στίχ. Χριστοῦ ὁμολογῶν, Παρθένιε, κλήσιν,
Εὐψύχως ἄρτι ἠθλησας, Πάτμου γέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Πίωρ.

Στίχ. Ψυχὴν Πίωρ πείραν ἀρεταῖς ἔχων,
Πίων ἀπῆλθε ψυχικοῦ λίπους γέμων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἰωσήφ ὁ ἀναχωρητῆς, ψάλλων τελειοῦται.

Στίχ. Θεῖος σὺ κύκνος, Ἰωσήφ, ἐν τῷ τέλει,
Θνήσκων μετ' ὦδης, ὡς κύκνους θνήσκειν λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνανίου τοῦ Νόβγκοροντ.

Στίχ. Τῆς Μονῆς ἀπρόϊτος ὦν Ἀνανίας,
Τρέχων εἰσηλθεν εἰς Παραδείσου χώραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Σάλβα,

δουκός τοῦ Ἀχαλζίχε τῆς Γεωργίας.

Στίχ. Γενναίως Σάββας ἀρνηθεὶς δῶρα πλάνου,
Γενναίως ἀθλεῖ πίστιν ὁμολογήσας.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Τρίτῃ τοῦ Ματθαίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ἁγίων Νεοφανῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων.

Στίχ. Νέοι ἀθληταί, ὤλεσαν τὴν γραῦν Ἄγαρ.
Καὶ νῦν σύνεισι τοῖς ἀθληταῖς τοῖς πάλοι.
Βῆ δὲ Πόλον πληθὺς, νεάθλων ἄστῳ Θεοῖο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Γ΄ ἀπὸ τῶν Ἁγίων Πάντων (τοῦ Ματθαίου), μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων Ὁσιομαρτύρων τῶν ἐν ταῖς Μοναῖς Ζωγράφου, Βατοπαιδίου, Ἰβήρων καὶ τῇ Σκῆτῃ τῶν Καρυῶν τοῦ Ὁρους Ἄθωνος ἀσκησάντων, ἐλεγξάντων δὲ τοὺς Λατίνους καὶ τοὺς λατινόφρονας Μιχαὴλ βασιλέα τὸν Ἀζυμίτην καὶ τὸν Πατριάρχην Βέκκον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, καὶ διὸ πυρός, πνιγμοῦ θαλάσσης, ἀγχόνης καὶ ξίφους τελειωθέντων διὰ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν.

Στίχ. Πυρὶ, πνιγμῷ, ἀγχόνῃ καὶ ξίφει,
Ἄθωνῖται ἐκήρυξαν Ὁρθοδοξίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Γ΄ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἐνδεκαριθμῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν Ἱερῷ Κοινοβίῳ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἄθω διαλαμψάντων, Ὁσίων μὲν πέντε· Διονυσίου, Νήφωνος, Δομετίου, Λεοντίου καὶ Φιλοθέου, Ὁσιομαρτύρων δὲ ἑτέρων ἕξ· Μακαρίου, Ἰωάσαφ, Χριστοφόρου, Ἰωσήφ, Γενναδίου καὶ Παύλου.

Στίχ. Εἰς τοὺς Ὁσίους.

Χριστοῦ τὸν ζυγὸν βαστάσαντες Πατέρες,
Σύμμορφοι Αὐτοῦ ὠράθητε τῆς δόξης.

Εἰς τοὺς Ὁσιομάρτυρας.

Ἐξαπτερῶν τῆς χαρᾶς ἀξιοῦνται
Οἱ ἐξάριθμοι ἀθλήσαντες ὀπλίται.
Θείων ἄγυριν Πατέρων ἐν ἡματι ὑμνέειν θέμις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Γ΄ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, τὴν μνήμην τιμῶμεν τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν εὐαγῆ ἐκεῖσε Μονήν, οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν μέχρι καὶ τῆς σήμερον αὕτη φυλάττει.

Στίχ. Κτίτωρ Μονῆς σὺ Νικολάου ὠράθης,
Ἵθεν κατοικεῖς ἐν μοναῖς ταῖς τοῦ Πόλου.

Ἐβδομάτῃ Δεκεμβρίου πόλον κατώκησε Γρηγόριος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Γ΄ τοῦ Ματθαίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἐσφιγμένου διαλαμψάντων· Ἀθανασίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ· τῶν Ὁσίων, Ἀντωνίου τοῦ Ῥώσου, Δαμιανοῦ, Ἰακώβου καὶ Δομετίου· Ἀγαθαγγέλου καὶ Τιμοθέου τῶν Ὁσιομαρτύρων· ἔτι δὲ καὶ τῆς μακαρίας καὶ Ἁγίας βασιλίδος Πουλχερίας τῆς παρθένου, ὡς κτιτορίσσης.

Στίχ. Ἐννεάριθμον Ἁγίων θεῖον στίφος·

Σύνεστι χοροῖς οὐρανίων Ἀγγέλων.

Θέσκελον ἐννεάδα ὕμνοισιν Ἁγίων χρεῶν ὕδριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Γ΄ τοῦ Ματθαίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Σκήτῃ τῆς Θεοπρομήτορος Ἁγίας Ἄννης διαλαμψάντων, Ὁσίων μὲν ἐπὶ Γεροντίου, Νήφωνος, Γερασίμου, Διονυσίου τοῦ Ῥήτορος, Μητροφάνους, Σωφρονίου καὶ Σάββα· Ὁσιομαρτύρων δὲ ἐννέα· Μακαρίου, Νικοδήμου, Κοσμᾶ, Λουκᾶ, Ἰλαρίωνος, Νικήτα, Δαβίδ, Παύλου καὶ Νεκταρίου.

Στίχ. Εἰς τοὺς Ὁσίους.

Ἐπτὰριθμον σύστημα θείων Πατέρων

Ἐχθρῶν κατεπάλαισεν ἀσάρκων πλήθος.

Εἰς τοὺς Ὁσιομάρτυρας.

Ἐννεάριθμοι Χριστοῦ στερόροι ὀπλίται

Συνήφθησαν τάξεσι ταῖς τῶν Ἀγγέλων.

Τῇ Γ΄ Κυριακῇ τῶν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου περικοπῶν, ἡ Σύναξις τελεῖται τῆς ὀκταρίθμου χορείας τῶν ἐν Ὑδρα βιωσάντων καὶ παροικησάντων ἁγίων, ἥτοι Κωνσταντίνου Νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου, Μακαρίου Ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου, Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, Σιλβέστρου τοῦ Ἐρημίτου, Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ θαυματοβρύτου, Σάββα τοῦ ἐν Καλύμνῳ καὶ Φωτεινῆς τῆς Ἐρημίτιδος.

Στίχ. Ὀκτάρηθος χορὸς ἐφορᾷ γῆν Ὑδρας,

Ἦς παντέφορος Θεομήτωρ τυγχάνει.

Ἐν κοινῇ πανηγύρει Ὑδρας προστάτας αἰείδω.

Δῆμον θεοείχελον Πατέρων γεραίρειν ὄμα θέμις.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ιουλίου.

ᾠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε ται
 Πνευματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι διμη
 τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων και
 α σωγη θεο μενος ταυτησ τα θαυ ματα

ᾠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γωσ θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονοσ τη γη θι ασονσ γκρο τη σαν
 τασ πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α
 δο ξησ στε φα νων δο ξησ α ξι ω σον

ᾠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι ασον θει αν βλ ην της εκ
 της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ωσ στ ε υ ψι στ ε
 ο ο προ φη της Αβ βα κμ κα τα νο ων ε κρ αυ γα α
 ζε δο ξα τη δυ να μεισ Κυ ρι ε

ᾠδὴ ε'

E ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α δο
 ξη σ σ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

^{Δι}
 εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αν των Θε ον
^{Βου}
 και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι τοι οις υ
^Μ ^{Βου}
 μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ υ σα

ᾠδὴ ς'

^{Πα}
Την θει αν ταυ την και παν τιμον τε λην τες ε ορ την
^{Βου}
 οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει
^{Βου}
 ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε
^{Βου}
 ον δο ξα ζοντες

ᾠδὴ ζ'

^{Βου}
Ουκ ε λα α τρε υσαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο
^{Βου}
 νες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει
^{Βου}
 λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψα λλον
^{Πα} ^{Βου}
 περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε
^{Βου}
 ος ευ λογη το ος ει

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

^{Βου}
Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
^{Βου}
 ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το το τε

με εν τυ πᾶ μενος νυν δε ε νερ γᾶ με ε νος την οι
 κᾶ με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λᾶ ῥ σαν
 τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ
 ψου ου τε εις παντας τῆσαι ω ω να α α α ας

Η ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Με γα λυ νει η ψυ χη μᾶ τον Κυ ρι ον και η
 γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε ω ω
 τω ω σω τη ρι μᾶ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
 ορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τωσ Θε ο το κον
 σε ε μεγα λυ νο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
 ῥ λησ αυ τῆ ι ῥ γαρ α πο τῆ νυν μα κα ρι
 ῥ σι με πασαι αι γε νε αι

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ορως Θε ον Λογον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νομεν

^{Bou}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νομα αυ τς και το ε λε
ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βς
με νοις αυ τον

^{Bou}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ορως Θε ον Λογον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νομεν

^{Bou}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς δι
ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι α καρ
δι ας αυ των

^{Bou}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ορωσ Θε ον Λογον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα λυ νομεν

^{Bou}
^χ Κα θει λε δυ να στασα πο θρωνων και υ υ ψω σε

τα πει νυ ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και

πλυ τεν τας ε ξα πε στειλε κε νυ ρς

^M ^{Bou} ^M ^{Δι}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ορωσ Θε ον Λογον τε κου ου ου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα λυ νομεν

^{Bou}
^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τεν μνη σθη

ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς τας πα τε ρας

η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τε ε

ως αι ω νος

^M ^{Bou} ^M ^{Δι}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ορωσ Θε ον Λογον τε κου ου ου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα λυ νομεν

ώδη θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α
δα χσ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α υ λων
νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα θαν μα
σι α της Θε ο μη η το ο ρος και βο α α α
α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε Θε ο το κε α
γνη α ει παρ θε νε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων
ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει
τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τσ

ό β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Γ΄.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μὴ τις διαπιστεῖτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἄγρον ἀπιούσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἔνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθει τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ παστοῦ ὡς νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, καὶ τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας, σὲ Τεκούσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν, ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας, καὶ τὰς ψυχὰς, φῶς βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προσταγμάτων σου, καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Δι-Θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ
υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου
ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν
τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω
ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι α αυ
του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω
ω Θε ε ε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται

Χ πασι τοις οσι ος αυτου **Δ**

Π ασα πνο η και πασα ακτι ι ι σις σε δοξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ^{Νη} ο τι δι α του Σταυρου τον θανατο

ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξης τοις λα οις

την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α σιν

ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος **Δ**

Χ Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον **Δ**

εν στε ρε **Χ** ω μα τι της δυ να με ε ως α αυτου **Δ**

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι στρα τι ω

ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα α α σι

λε ε α **Δ** δι α τι γαρ ο λιθος ουκ ε φυ λα ξε την

πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης **Θ** η τον τα φεν τα α

α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α προ σκυ νει ει ει

τω ω ω σαν **Θ** λε ε γον τε ες συν η η μιν **Δ** δο ξα τω

πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω τηρ η η μω ω ν δο

ο ο ξα α α σοι **Δ**

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ
κα

τα το πληθοστης με γαλω συ νης α αυ του Δ

X αι ρε τε λα οι και α γαλλι ι α α α σθε Αγ γε

λος ε καθη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η η μα

α α α τος θ αυ τος ημας ευ ηγ γε λι σα α το ει ει πων

Δ Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν ο ο Σω τη ηρ

του κο ο ο ο σμου θ και ε πληρω σε τα συ υμ πα αν

τα α α ε ε ευ ω δι ι ας Δ χαι ρε τε λα οι οι οι

και αι α γαλ λι α α α α σθε Δ

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ

εν ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα Δ

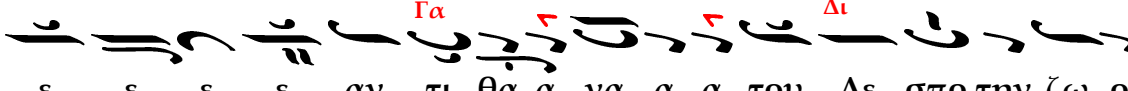
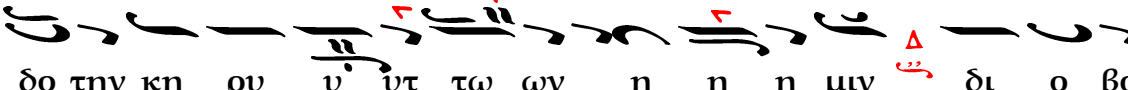
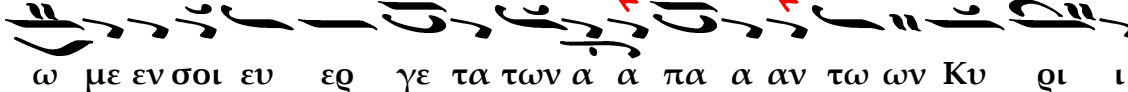
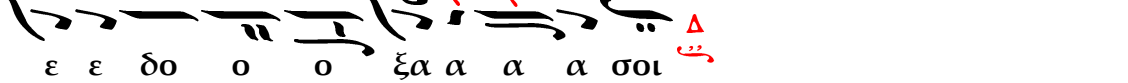
A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη ψε

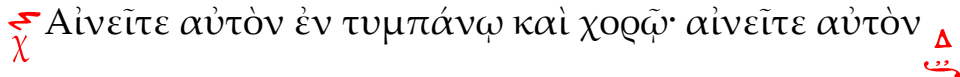
ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε νη ε

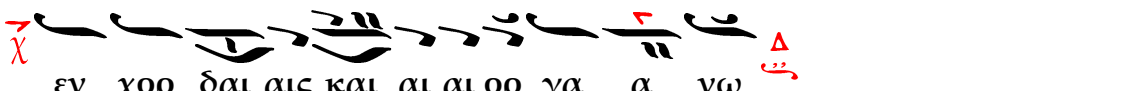
κο ο ο μι ι ι ι σεν θ Αγ γε λος δε το ον λι ι ι ι θον

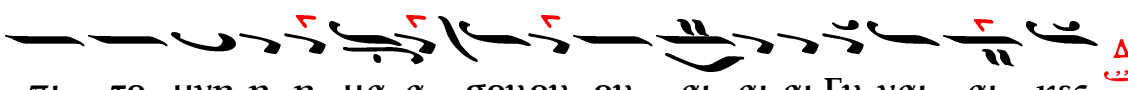
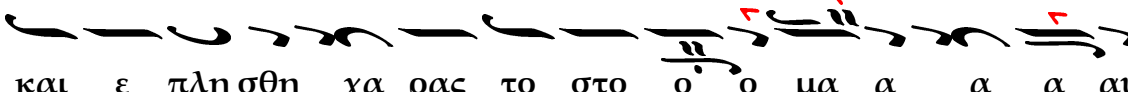

του εν δο ξου σου μνη μα α τος Δ εν τη ση α να στα

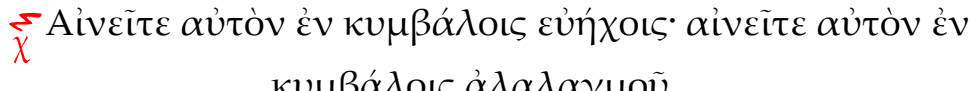
α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν θ ο με ε ε ε

 ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υπης ευ φρο συ υ υνης

 συμ βο ο ο λα α α μη η νυ υ υ ων ο δε ε

 ε ε ε ε αν τι θα α να α α του Δε σπο την ζω ο

 δο την κη ρυ υ υτ τω ων η η η μιν δι ο βο

 ω με εν σοι ευ ερ γε τα των α α πα α αν των Κυ ρι ι

 ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

E

 ρ ρα ναν μυ ρα με τα α α α δα α κρυ υ υ ων ε

 πι το μνη η η μα α σου ου αι αι αι Γυ ναι αι κες

 και ε πλη σθη χα ρας το στο ο ο μα α α α αυ

 των εν τω λε ε ε γεινν α νε ε ε ε στη η

 ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

 πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ον

A

 ι νε σα τω σαν ε θνη και λα οι Χρι στο ο ο ον

τον Θεο ο ο ον η η η μων τον ε κου σι ως δι η
μας σταυ ρον υ πο μει να αν τα και εν τω Α δη τρι η
με ρε ε ευ σα α α αν τα και προ σκυ νη σα τω σαν
αυ του την εκ νε κρων Α να α α α στα α α α σιν
δι ης πε φω τι ισται παν τα του κο σμου τα α πε ε ε
ρα α α τα

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ

των πε νη τω ω ων Σου ου εις τε ε λος

Εσταυ ρω θης ε τα φης Χρι στε ω ω ως η η η β
λη η θης ε σκυ λευ σας τον θα να α τον ως Θε ος και αι
αι Δε ε σπο ο ο της δω ρου με νος τω κο σμω ζω η η η
αι ω ω ω νι ι ι ι ον και το με ε γα α ε
ε ε λε ε ε ος

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι

παν τα τα θα α αυ μα α α σι α α σου

Ον τως πα ρα νο μοι σφρα γι σα α αν τε ε ε στον
λι ι θον μει ζο ο νο ος η η μας θαυ μα το ο ο ος

η ξι ω ω ω σα α α τε ε χουσι την γνωωσιν οι

φυ υ υ λα κες ση με ρον προ ηλ θε του ου μνη

μα ατος και ε λε εγον ει πα τε ο τι η μων κοιμω ω με

ε ε νων ηλ θον οι Μαθη ται και εκ λε εψαν α αυ τον και

τις κλε πτει νε ε κρον μα λι στα δε ε ε και αι γυ υ

μνο ον αυ τος α νε ε ε ε στη αυ τε ξου σι ω ω σ ω σ

Θε ε ος κα τα λι πων και εν τω ω τα φω τα εν τα

α φι α α α α αυ του δευ τε ι δε τε Ι ου ου

δαι αι αι οι πω σ ου δι ε ε ρ ρ η η ξε ε ε τα α α σ

σφρα γι ι δας ο τον θα να τον πα τη σας και τω

γε ε νει ει των αν θρω ω ω πων την α τε λευ τη τον

ζω η ην δω ρου ου ου με ε ε ε νος και το με

ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἐωθινόν Γ'

Ἦχος Γα φ

ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και αι

Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι ι

Πα
T ης Μαγ δα λη νη η η ης Μα α ρι ι ι α ας
Γα
 την του Σω τη η η η ρο ος ευ αγ γε λι ι ι
 ι ζο ο με ε ε νης ε εκ νε εκρων α α να
Πα
 α α στα α α α σι ι ι ιν και αι ε εμ φα α νει ει
M Γα
 ει α αν δι α α πι στου ου ου ουν τες οι οι οι
Nη Γα
 Μα α α α α θη η η οι Μαθη η ται αι ραι αι αι
κε Πα
 αι ω νει δι ι ζο ο ον το το της κα α αρ
M Nη
 δι ι ι ι α ας σκλη η η ρο ο ον αλ λα α α
Γα
 α τοις ση μει ει ει ει οισ κα θο πλι σθεν τες και θαυ μα α σι
Πα
 προς το κη η ρυ υ υ υ γμα α α α α πε στε ε ελ λο ο
Nη Γα
 ον το ο και Συ μεν Κυ ρι ι ε προσ τον αρ χι φω
κε
 τον α νε λη η η φθη ης Πα τε ε ε ρα οι δε
M κε
 ε κη η η η η η η ρυ υ υ υ ε κη η ρυ υ
Γα
 το ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ον παν τα
Πα
 χου ου ου ου τον λο γο ον τοις θα αυμα σι πι ι στου ου ου
Γα
 με ε ε νοι οι δι ο οι οι φω τι σθε ε εν τες

 δι ι α α αυ των δο ξα α α α ζο ο με ε

 ε εν Σου την εκ νε κρω ων α να α α α στα α α α

 σιν φι λα α α αν θρω πε Κυ υ υ υ υ υ

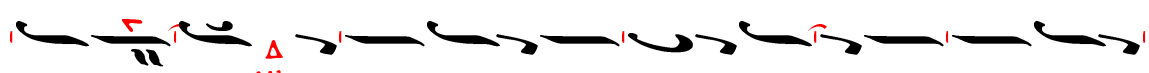
 ρι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο το

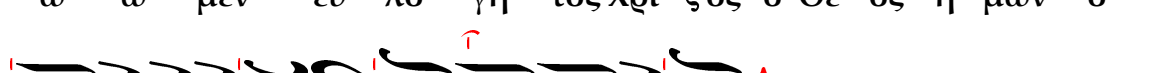
 κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σς σαρκω

 θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να

 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α

 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η

 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο

 ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι σος ο Θε ος η μων ο

 ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι στοις Θε ω

και επι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ε προ σκυ νου μεν σε
δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την μεγα α
λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παντο κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η σου
Χρι στε ε και α γι ον πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο ο
σμυ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι ας
του κο σμυ

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος Ι
η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε σω

το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω
να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τσ φυλα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε ρων
η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το ο
νο μα α σθ εις τσ αι ω να σ α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ν με τα δι
και ω μα τασου (τρεις)

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη θη ση μιν εν γε νε α
και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον
με ι α σαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι ει ν το
θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου

Ο τι παρα σοι πηγῆ ζωῆς ἐν τῷ φωτὶ σὸ ψο

μεθαφως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σὺ τοις γι νω σκῆσι

σε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α

θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τῶς αι ω νας τω

ναι ω νων Α μην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄισματικόν. χ

Α α α α γι ο ος ο ο Θε ε ος Α α α α

γι ο ος Ι ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να το

ος ε ε λε ε η η η σο ον η η η μα α α

ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φθ και αρχη γω ω της ζω ης

ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να τον το
 νι κοσ ε δω κεν η μιν και το μεγα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι ϑ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ει α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σω
 σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ει α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σω

σονη μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω

σονη μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

σον η μα α ς

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Ὑ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α ς α ς

ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Ὑ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α ς α ς

ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ζας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ζας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας τω ναι ω νων
α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα
να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι εκ της
α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε νῶ Μα
ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
με νος τῶ Πα τρι και τῶ Ἁ γι ῶ Πνε ευ μα τι σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Οτε κατηλθεσ προστον θανα τον η ζω η η
 α θα ανα τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας
 τη α στρα πη της θε ο τη τος ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νιων ανε ε στη σας
 πασαι αι δυ να μεις των ε που ρα νιων ε κραυγα ζον
 Ζω ο δο τα Χρι στε ο θε ος η μων δο ο ο ξα
 σοι οι οι

ᾠχος Δι-θ

Δε ευτε προσκυνησωμεν και προσπεεσωωμεν
 Χρι στω ω ω ω σωσον η μαας Υι ε ε θε ου
 ο ανα στα α α ασ εκ νε κρω ω ω ω ω
 ό β' χορός:
 ψαλλον τας σοι αλλη λη σι α

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θανατον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας τη
 α στραπητης Θε ο τητος ο τε δε και τους τε θνε
 ω τας εκ των κα ταχθο νι ων α νε ε στησας πασαι
 αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων εκραυ γα ζον Ζω ο
 δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Α γι οι Α ναργυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι
 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων δω ρε
 αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος διθ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι σχυν
 τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα α θε τε
 μη πα ρι δης α μα ρ τω λων δε η σε ων φω νας
 λλα προ φθα σον ως α γα θη εις την βο η θει

αν η μων των πι ι στως κραυγα ζο οντων σοι τα α
 χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπενσον εις ι κε σι
 ι αν η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο το κε
 των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος
 α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι
K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η ησονη η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου (+ 1922)

Ἦχος Δι-Θ

Nε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ

ω υ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α μισ

A α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι ο ος ο

ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος β΄. (Ψαλμὸς ριζ΄).

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Ἦχος Δι-θ.

Ισχυ υς μὲ καὶ ὑ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος και
ε γε νε το μοι εις σωτη ρι ι ι ι αν

 Χ Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι ος
και το θα να τωου πα ρε δω κε ε με

Ισχυ υς μὲ καὶ ὑ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος και
ε γε νε το μοι εις σωτη ρι ι ι ι αν

 Χ Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κῶ
σα ας μὲ και ε γε νῶ μοι εις σω τη ρι ι

αν

Ισχυ υς μὲ καὶ ὑ μνη σις μὲ ο Κυ υ ρι ος και
ε γε νε το μοι εις σωτη ρι ι ι ι α α αν

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ῥωμ. ε΄ 1-10)

Ἀδελφοί, δικαιοθέντες ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ

ἔστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. Ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-Θ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λ λη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α

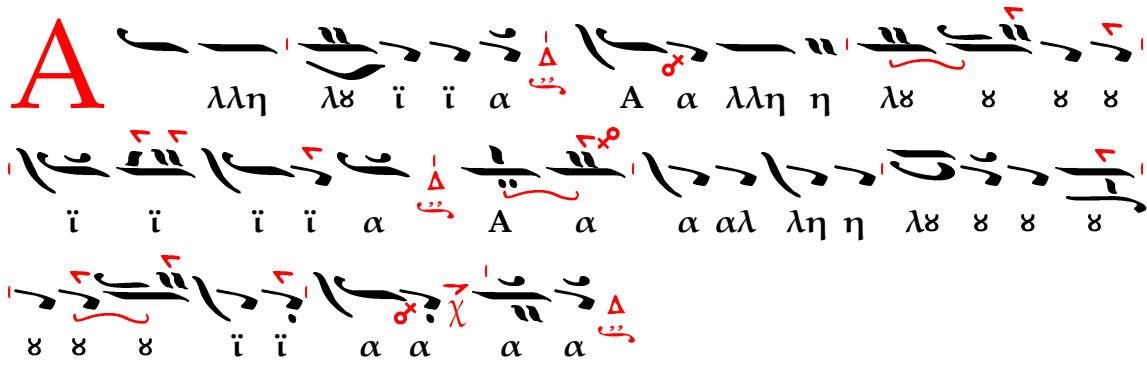
Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϑ Θε ϑ Ι α α κωβ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λ λη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι

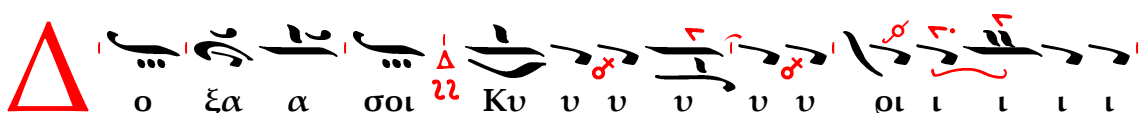
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Ματθαίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (στ' 22-33).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾗ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾗ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίνητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

Αλ λη λου ι α α α α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρ α σχ ο Κυ ρ ι ι ε

Π α ρ α σχ ο ο Κυ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σχ ο Κυ υ ρ ι ι ι ε

Π α ρ α α σχ ο ο Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ο ο Κυ ρ ι ι ε

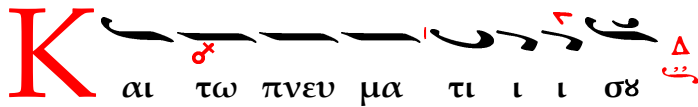
Π α ρ α σχ ο ο Κυ ρ ι ι ε

Σ ο ι ο ι Κυ ρ ι ι ε

Α μη η η η η η ν

Κ αι τω πνευ μα τι ι σ ο

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος Δι - ς

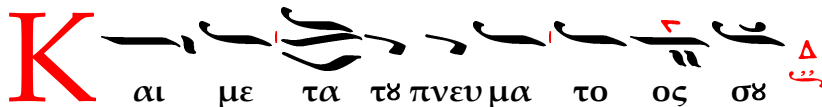
Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα

Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

A ξι ον και δι και ον *και άλλως :*

A ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα ωθ
πληρης ο ρα νος και η γη της δο ξης σκ ω σαν να εν
τοις υ ψι ι ςοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος
εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν να εν τοις
υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μν ς ς μεν σε Ευ λο γ ς ς μεν
σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με θα
ς ο Θε ος η μων * και άλλως :
η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ε' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος

Δι
A ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως μα
α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο το ο
ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και πα να
μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι μη τε ε ε
ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω ω ν τη η η ν

τι μι ι ι ω τε ε ε ραντων Χε ε ρου ου ου
 βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο ο ξο τε ε ε
 ρα α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα α α
 φι ι ιμ τη η ην α δι ι ι α φθο ο ρω ω ως Θε
 ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κου ου ου ου ουσαν την
 ον τω ω ως Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο
 ο ο με ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα - ς

Α^{Πα} ι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 χει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει λει ει ει ει
 ει ει ει χει ει ει ει λει ει ει ει ει ει ει ει ει
 χει ει ει ει ει ει λει ει ει ει ει ει ει ει ει λει ει ει ει
 ει αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει τε το ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ

υ υ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ

υ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ο το ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο υ ο υ κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι το ο υ κυ υ υ υ ρι

ο ο υ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ἦχος Δι-Θ

Ειδομεν το φως το αληθινον ελαβομεν
 Πνευμα επουρα νιον ευρομεν πισιν αληθη
 αδιαιρετον Τριαδα προσκυνησαστες αυ
 τη γαρ ημας εεσωσε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσεως
 σου Κυριε οπως ανυμνησωμεν την δοξαν
 σου οτι ηξιωσας ημας των αγιων σε με
 τασ χεινμστηρι ιιιων τηρησον ημας εντω
 σωαγιασμοω ολην την ημεραν μελε
 των τας την δικαιοσυνην σου Αλληλα
 Αλληλα Αλληλα ααα

Ἦχος Δι-Θ

Ει ητο ονομα Κυριου ευλογημενον
 απο τω νυν και εως τω αιωω νος (δς)
Το ονομα Κυριου ει η ευλογημε ε

ε ε ε νο ο ο ον α πο τλ νυν και ε ως τλ αι

ω ω νο ο ος